

پهردەى كچـنى لهـنـوان كوردایه تی و ئیسلامگه را ییدا ... سامان عهول

لهـگهـ روودانى ههر روودا و کاره ساتـکدا من ئه وه ندهى سهرنج دهدهمه ریناکشنى کـمهـگا، ئه وه نده سهرنج نادهمه خودى باباته که خـى، چونکه تـگهـیشتنى کـمهـگا و چینه رـشـنبیره کهى له کـشهـکان ئه وه مان پـدهـت که ئاخـ ئهم بابه ته ئه گهرى دووباره بوونه وهى ههیه یان نا، ئایا تا چ ئه ندازه یهـ هـشيارین و ئاگامان لهـخـمانهـ.

لهـم نزیکانهـدا و لهـدواى بـاو بوونه وهى ئهـو کورته قیدیـیهـى که تیايدا کاکهـى زاڤا بهـوپهـى خودپهـسهـندیه وه باس له پاکى خـى و ناپاکیزهـیى و بـپهـردهـیى بوکـ دهکات ئهـمه لهـلایهـك و لهـلایهـكى تریشه وه بـشهـرمانه مامهـه لهـگهـ خـزانه کهیدا دهکات و لهـگهـى سـشیا مـدیا وه ئـبجـکته که دهگهیه نـته چاو و گوـى کـمهـگا.

ئهم بابه ته وهـك خـى کـمهـك قسه و باس و راو سهرنجى جیاوازی هـنایه ناو ئهـتمـسفـرى گشتى کـمهـگا و چینی رـشـنبیر و رـکـخراوه کانى تایبته به ژنان و فـمـنیسته کان و پارله مان تاره کان و مـدیای دهسته تاـى کوردی و گروپ و بزوتنه وه ئیسلامیسته کان.

به نیسبته منه وه ئهم قیدیـیهـى جـى بایهـخ بوو، چونکه تـرمـکى هـنایه بهر باس و گفت و گـ که هه میشه و لهـگهـ پـکهـنـانى ههر هاوسهـگرییه کدا رووده دات و دهـخـته پهراوـزى باسکردن و ههـهـسته لهـسهـرکردنه وه.

بـیه ده بینین راقه کردنى ئهم بابه ته چه ندین ره هه ندى جیاواز لهـخـ دهـگرـت و به چه ندین شـواز و زمانى جیاواز و بهـجـرـك لهـجـره کان جه هلى ته واوى ناو زـرـك له مـدیا زـربـ و به کارهـنه رانى تـهـه کـمهـه یه تییه کانى لـکه وه ته وه.

دهـبـت جهخت له وه بکهینه وه و که که یسى پاکیزه یى کچان، ئه وهى که له کـمهـگه ئیسلام باـکاندا به (پهردەى کچـنى) ناسراوه، ههـقوـاوى کرـکى ئیسلامه و له ته واوى کـمهـگه ئیسلامیه کاندایا کـتـك کچـك شووده کات شهوى یه که مى داماـراو له رـمانسیهت و جوانى به خهونـکى ناخـش و ترسناک تـدهـپهـت، له ههـندـك حـته تدا ئه گهر کچه که خوـنى نهـبـت و نهـزیف نهـبـت ئهـوا بـگومان روبهـووى لـپـچینه وه و ته نانهت کوشتنیش دهـبـته وه، لهـلایهـكى تریشه وه بهـهـى ناـهـشيارى مامهـه کردنى

ئەو ئەندامەوہ لەیەكەمین بەركەوتندا لەوانەیه كچهكه دووچارى
نەزىفەكى گەورەبۆتەوہ و گيان لەدەست بدات كه (ئەم حاڵەتە
روویداوہ).

له‌وانه‌شه ئه‌ندامی م‌ینه‌ی هه‌ندێك ئافره‌ت سروشت‌ێکی لاستیکی هه‌بێت و بک‌شێت، ئه‌مه‌ش واده‌کات که نه‌زێف بوون روونه‌دات، ئه‌مه‌ش کاردانه‌وه‌ی تووندی وه‌ک کوشتنی ئه‌و ژنه‌ی به‌دوادا د‌ێت که نه‌وال سه‌عداوی ئاماژه‌ی به‌ که‌یس‌ێکی له‌و ج‌ێره‌ کردووه‌.

ئەگەر لە روانگە ئىسلامىيەتە شەوھە لەم بابەتە بۆ وائىن سەرنج ئەدەين
 كە تەواوى مەزاهىبە ئىسلامىيەتە كۆن لەسەر ئەوھى كە خودا لە
 بىنە ئەتەوھ ئەم پەردەيە كە بۆ كچان دانائە تاوھە كۆ بۆ پىاوان
 دەرەكەوت كە ئەو كەسە بۆ تە خۆزانى پاكىزە و دەست لە ئەدراوھ پان
 نا .

ئەمەش يەككە لەو بەرەكاتانەى كە خودا بە پياوى بەخشيوو، ھەر
بە يەككە لە تەفسىرى ئايەتى ۵۵ ى ياسىندا كە باس لە جەننەت دەكات
دەت: (إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ
فَاكِهُِونَ) باس لەو دەكات تەنھا كارىك كە پياوانى موسو مان
لە بەھەشت دەيكن دىنى پەردەى كىنى حىيەكانە كە سبحان اللە ھەر
جارىك پەردە كە دەت يەكسەر دەبەتەو بە كچ و بە كاكى موسو مان
بە جار كىتر ئامادە دەبەتەو.

له ده‌ره‌او‌یشه‌یه‌کی تر که بـاوبوونه‌وه‌ی ئهم گرتە فیدیـاـیه به‌شوـن
خـاـیدا هـا نا نویسنـا کی هیمداد شاهینی نووسەر بوو که له ئەکاوندی
تایبه‌تی خـاـی له فەیس بووک تایبەت بەر بابەتە دەـتـا: (ئەو گەنجە‌ی
ئەو فیدیـاـیه‌ی بـا و کرد تەووە کوردایەتی دە‌کات و ئهم جـاـره کردارانە
سوچی کوردایەتییه و هیچ پە‌یو‌ه‌ندییه‌کی به ئیسلامه‌وه نییه).

مايهی سه رسوو مانه نووسه رښه ته وهندی لښکاري بڼه که ښايي له دنيا و نه ناسته ويا تانې دراوسې څو ښي نه بڼه و نه زاننه له ميسر و نه ردهن له شوي زاوا بووندا (ليهه الدخه) چن ره فتار له گه کچاندا ده کرښه، له پا هه موو ته مانه شدا دوه زمه يه دروست بکه ين و ناوي بنډين کوردايه تي که هه موو چره ناشيريني و به کم گرتنی مښينه بڅينه يا.

نه زانیت که دهو ٬مه مه ند و پاره داره کانی سعودیه و که ندا و له کامپه کانی ئوردون کچه ئاواره سوریه کان به هزاران د٬لار ده ک٬ن، ئه ویش ب٬ تام و چ٬ ژ وه رگرتن له کچ٬نی ئه و کچه ئاواره ل٬قه و ماو و به دچاران ه، هر وه ک٬ ئه وه ی له به هه شتدا هه یه و واعیزه کانی ئیسلام به

تام و چۆڭز و تاسهوه باسی لځده کهن.

له لایه کی ترهوه هه ندځک گه نچی تر رق و کینهی خځیان بهرامبر به کوردبوونی خځیان دهر بځیوه، وهک ئه وهی ته نها کځمه ځگای کوردی تا ئځستا به ده ست ئهم جځره جه هله وه بنا ځځځت، له کاتځکدا ئهمه راسته وخځ په یوه ندی به جه وهه ری ئیسلامه وه هه یه و ئهم ره فتاره له بیایانه کانی سعودیه وه هاتځته ناو ده ماری کورده وه و کوردی پځبار گاوی کراوه.

هه ر سه باره ت به و که یسه په یوه ندم له گه ځ به ځځز (پیر لوقمان) رابه ری زهرده شتییه کانی شاری سلځمان نیه وه گرت، پیر لوقمان رونی کرده وه که په رده ی کچځنی هیچ په یوه ندیه کی به ئاینی زهرده شتییه وه نیه، چونکه ئاینی زهرده شتی خځی له خځیدا شهریه تی نیه، هه ر با به تځکی په یوه ندیداریش به و که یسه وه ده گه ځځته وه بځ خودی ئه و دوو که سه. ئاشکراشه که پځش ئیسلام زځرینه ی کورد سه ر به ئاینی زهرده شت بوون و زهرده شتییه تی کورد پځش هاتنه ناوه وهی ئځسلام بووه له بیایانه کانی سعودیه ی عه ره بییه وه.

تاوه کو ئیم ځځش کوردستان کځمه ځگایه کی فره دین و مه زهه ب و فره کلطور بووه، بځیه ناتوانین پځشا کځکی ناسیځنالیستی بکه ځینه بهر ئهم دیارده ئیسلامیه و نابینایانه بځځین تایه ته به کوردایه تی و ئیسلام و شهریه ته که ی لځ بځبه ری بکه ین.

له کاتځکدا به قه ولی پیر لوقمان که یسی په رده ی کچځنی و پاکیزه یی کچان له ئایینه سامیه کاند او له سه رده می فیرعه ونه وه هه بووه. له هه مووی سه مه ره تر هه ځو ځستی پارله مان تاره که ی حیزبی کځمه یی ئیسلامیه (داعشی) سځران عومه ره که لای هه موان روونه که سا ځنا ځک وهک تځرځریستځک له چیا کانی کوردستان له ژځر چه تری فره مانی مه لا کرځکار کاری تځرځریستانه ی خځی پراکتیز ده کرد.

ئهم ځځ له پارله مانه خه سیوه که ی باشوری کوردستان سه رځکی لیژنه ی مافی مرځقه، وهک بینیمان پاش بځاوبوونه وهی گرته فیدیځیه که هه ر وه کئه وهی مژده و شانازییه کی پځس هروهری به کځمه ځگا را بگه یه نځت به تایتځځکی قه باره گه وره نووسی (کچه که پاک و بځتاوانه).

ئهم ره فتاره نالځژیکیه له دځگمای و مځشک به ستووی ئهم پارله مان تاره زیاتر شتځکی ترمان پځنا ځځت جیا له وهی که سه رځکی لیژنه ی مافی مرځقه که مان فځی به یاسا کانی مافی مرځفی ئهم ده ور و سه رده مه وه نیه و یاسای ۱۴۰۰ سا پځش ئځستای کردځته نځرم بځ مافی مرځق، هه ر بځیه به وپه ی نه زانین و بځ ئه رزشیه وه په رده ی کچه که ده کاته نځرم و پځوهر بځپاکی و ناپاکی. واته ئه گه ر کچه که په رده ی

نه بوايه ئهوا كو هكه بـ تاوان و به پـ چه وان هـ شهوه كچه كه تاوانبار ده بوو.

بـ گوـ دان هـ ئه وهى كه رـ كخراوه كانى تايهت به مافى مـ ق و چالاكوانه كانى كـ مهـ گـ گـ مـ ده نـى و رـ كخراوه كانى ژنان كه پـ وه ره كه يان به پـ مـ مادده كانى مافى مـ ق ئم سـ رده مه يه له سـ ر ئم هـ وـ ستهى ئا بـ ووى ده بهن و ده ريده خـ ن كه ئم مـ قـ هـ له وـ ژه وهى له شاخ دابه زيويه و له هـ لومـ رـ جـ كى نه خواز راودا بـ ته سـ رـ كى لـ ژنهى مافى مـ ق تا ئمـ ، به نـ دـ كى ياسا كانى مافى مـ قى نه خوـ نـ دـ ته وه و هـ هـ مه كيـ يـ ان هـ و به نـ رـ مى زيـ هـ نيـ هـ تى خـ ي به رـ گـ رى له مافى تاكه كانى كـ مهـ گـ كـ گـ كوردى ده كات.

ئه وكه سـ هـ ده يـ هـ وـ تـ ئم تاوانه بخاته پاـ كـ لتورى كوردى، يا خود پاساو بـ كـ لتورـ كـ دـ نـ نه وه كه له بيا بانه وه به هـ هـ دزهى كردـ ته نـ و كـ لتورـ هـ كه مان، با ته ماشايه كى سـ مـ بـ كن و بزائن كه ئه وان چه نـ ده له خـ مـ ي پـ ردهى كـ چـ نـى دان به جـ رـ كـ هـ ر له منداـ يـ هـ وه ئه نـ دامى مـ يـ نهى كچه كـ انـ يـ ان ده وورنه وه تا رـ ژى بوـ كـ نـ يـ ان.

هـ ر له م چوارچـ وه يـ هـ دا له ساـ يـ ۲۰۰۹ دا فيلمى (گوـ يـ بيا بان) Deset Flower

بـ او بـ وه كه باس له كچه سـ مـ ماـ يـ هـ كه ده كات چـ نـ بـ ته قوربانى ئم ديارده قـ زهـ ون و ناـ جـ رهى كـ لتورى كـ مهـ گـ كهـ يـ كه سـ مـ هـ . له هـ نـ دـ كـ شوـ نـى مهـ سـ ريش، له شهوى بوـ كـ نـ يـ دا بوـ وـ و زاوا له ژوورـ كـ دا به ئا مادـ هـ بوـ ونـى دا يـ كى كچه كه، زاوا به په نـ جـ هـ پـ ردهى كـ چـ نـى بوـ وـ كه كه ده دـ تـ و خوـ نـ هـ كهـ يـ ده خـ نه سـ ر پارچه پهـ يـ هـ كـ ، پاشان به هـ لهـ هـ له لـ دانـ هـ وه نيشانى كه سـ و كار و خـ هـ كى ده دـ هن. لـ ره وه ده گـ يـ نه ئه وه هـ قـ يقـ هـ تهـ يـ كه له ته وـ اوى كـ مهـ گـ ئـ سـ لام باـ كاـ نـ دا كـ چـ ان له گـ وـ رهـ تـ رـ ين مهـ تـ رـ سـ يـ دا ده ژين، چونكه شهريعت وـ اـ يـ رـ ژـ انـ دـ ته گوـ چـ كهـ يـ كـ مهـ گـ كا كه ئم پـ رده يـ هـ بهـ گـ و گـ وـ اهـ يـ دهـ رى پاكيـ زهـ يـ و دهـ ست لـ نـ هـ دراوى كچه، له كـ اتـ كـ دا زانـ ست پـ مان دهـ تـ كه ئم پارچه پـ سـ ته زيـ اده يـ هـ نه پـ رده يـ هـ و نه بهـ گـ يـ هـ كه له سـ ر پاكيـ زهـ يـ كـ چـ ان و نه هـ موو كـ چـ كـ يش هـ يـ هـ تى.

كه دهـ تـ مـ كـ چـ ان له گـ وـ رهـ تـ رـ ين مهـ تـ رـ سـ يـ دا ده ژين، چونكه ئـ سـ لام و پهـ يـ هـ وـ كهـ رـ انـى بهـ رـ ناـ مهـ كهـ يـ هـ يـ چ په يـ وـ هـ نـ دـ يـ هـ كى زانـ سـ تـ يـ ان بهـ و بـ اـ بهـ تهـ وه نـ يـ هـ و تهـ نها يـ هـ جـ رى پـ رده يـ ان كـ ردووه به پـ وهـ رى عـ يـ فه و پاكيـ كـ چـ ان، ئهـ وـ يـ شـ ئهـ و جـ ره يـ هـ كه داخـ رـ اـ بـ تـ و لهـ گـ هـ بهـ رـ كهـ وـ تـ نـى ئهـ نـ دامى نـ رـ يـ نهى پـ ياـ وهـ كهـ دا خوـ نـى لـ دـ تـ . بهـ م نـ رـ مـ هـ ش ئهـ گـ ر خوـ نـى لـ نـ هـ هـ ات ئهـ وه بهـ گوـ رهـ يـ شهـ رـ عـ زـ يـ نـ اى كـ ردووه

و کوشتنی حه لاه ده کره ت، ئه م حاه ته ش گهل جار رویداوه.

له جلی خیه تی لاره دا تیشک بخرینه سهر ئه وه ی پهرده ی کچانی چیه؟
پهردری کچانی زیاده یه که له پستی ئه و که نا هی که له نوان ره حم و
ئه ندای مینه ی ئافره تدا هیه، هیچ کارکی نییه ته نها ئه وه نه بته
که تا ئه و ته ی کچان گه وره ده بن و سو ی مانگان ه یان به سهر دته،
ره حم له پیسی ده ره وه بهار نه ت.

ئه م په سته زیاده یه ش جری زره، هه یانه کونه کی بچوکی ته دایه و
هه یشه که مه ک کونی ورد ورد، هه یه ههر داخراوه و له حاه ته تی جووت
بووندا ئازار کی زره به که که ده به خشه ت، به یه ده بته دکتار کی
تایبه تمه ند ئه و که نا ه بکاته وه.

ئه وه شی ده بته مایه ی ترسی ژیا نی کچان ئه وه یه که هه یه به هیچ
شه یه که ئه م زیاده یه نییه، هه یشه زره ئه ستووره و به سه کس کردنیش
نادته، جریش هه یه لاستیکیه و له گه سه کسدا ده کشته، جریش هه یه
خی له بنه هته دا کونه که ی ئه وه نده گه وره یه که هه ست به هه بوونی
ناکرته، ئه مه ش واده کات له حاه ته تی رودانی سه کسدا خو نی لانه یه ت.
له ههر جری که له وان ه ی که با سمان کردن که هه کاری ئه وه ن که که خو نی
نه بته ئه و له غیا بی هه شیاری سه کس و با ده سته ئیسلامدا کچان
رووبه ووی مهرگ ده بنه وه له بهر هه یه که فسیله ژیه و هیچ سوچ و
تاوان کی ئه وانی تیا یا نییه و شه ریعه ته که به ئاگایه له زانست و
که مه گایه که کوهرانه ره وایه تی ده دات به په یه وکردنی شه ریعه ته که
که سهر به ۱۴۰۰ سا له مه و به ره، ئه مه ش ده ره نجامی وه های
له ده که وه ته وه که که مه له که مه لا ده سته شی له بکه ن و که مه که به ناو
ره شنبیری ش ده یخه نه پا کوردایه تی و له په راو زی هه موو ئه مانه شدا
که مه که کچی تر خیان به ئه و ته ته ئا ز و ته م و مژاوییه ئاماده
ده که ن.

زانستیش ده ته: زره جار کچان ده توانن دوو گیان بن، به به ئه وه ی ئه م
پهرده سهر به هه رایه هه چی به سهر به ت.

نه به م با سه و نه ده درسه ری و نه هه مه تییه کانی ژن به ده ست پهرده ی
کچانی و دینه کی خو نه ژ و به که یله ته ماشا کردنی ژن وه ماتریا کی
سه کس به ته رکردنی غه ریزه و خواسته جه سته ییه کانی پیاو به که تا
دته، به مام له که تایی ئه م وتاره دا دووباره ده مه وه سهر ئه و
هه قیقه ته زانستییه ی که ئه و پهرده یه نه به گه یه به پاکی و نه خودا
وه که نه رمی کچانی دایناوه و نه هه موو کچا کیش یه که شه وازی هه یه.

ئه وه ی ده گوزه ره خودی ئیسلامه که یه که شه ریعه تی به خی ی داوه که
به ناوی خوداوه په یامه چه په که کانی خی پیاده بکات، ئه مه ش

ببهستتهوه به کچهنی ئه و حریانیه که له پناو گه یشتن پیا و
سکس کردن له گه پیا و دنیا یان له خوینی خیا ودا گه وزاندووه و
له سایه ی ئه ودا جیهان به گشتی و رهزهاتی ناوین به تایبه تی به
توننکی تاریک و پشه و کوشتار و مه ترسیدا تده په ت.

سامان عهول

15.04.2017